

Krajskému úřadu Středočeského kraje

prostřednictvím
Městského úřadu Neratovice
stavebního odboru
ID DS: 45qb68g

Ke sp. zn. MěÚN/025526/2020/Čá
K č.j. MěÚN/026028/2022

DATOVOU SCHRÁNKOU

Městský úřad 277 11 NERATOVICE	Čís. dopor.:
Došlo dne: 14. 04. 2022	Zpracovatelka: <i>M.</i>
Č. j. pod. 36204/22	Úkl. znak: <i>(X)</i>

DO DS 13.4. 17:17

V Humpolci dne 13. 4. 2022

Odvolání Karla Krumpholce, bytem Kralupská 5, Úžice 277 45 Úžice u Kralup nad Vltavou proti rozhodnutí o umístění stavby TR Neratovice vývod 2 x VN směr Veliká Ves č.j. MěÚN/026028/2022 ze dne 24.3.2022

Dne 29.3.2022 mi jako právnímu zástupci pana Karla Krumpholce, bytem Kralupská 5, Úžice 277 45 Úžice u Kralup nad Vltavou (dále jen „odvolatel“) bylo prostřednictvím datové schránky doručeno rozhodnutí o umístění stavby TR Neratovice vývod 2 x VN směr Veliká Ves č.j. MěÚN/026028/2022 ze dne 24.3.2022 (dále jen „napadené rozhodnutí“).

V zastoupení odvolatele tímto podávám v zákonné lhůtě 15 dnů proti napadenému rozhodnutí odvolání, přičemž tímto svým odvoláním napadám celý rozsah napadeného rozhodnutí, a to jak z procesních, tak skutkových (věcných) důvodů, které budou dále rozvedeny.

Od počátku celého územního řízení, které vedlo k vydání napadeného rozhodnutí, odvolateli nebylo a ani z napadeného rozhodnutí stále není zřejmé, zda se předmětná stavba nachází na jeho pozemcích či nikoliv, a pokud se nachází, tak na jakých pozemcích. Z tohoto důvodu ani odvolateli nebylo a není stále jasné, zda je z titulu svého vlastnického práva k pozemkům parc. č. 145 a 156 v k.ú. Veliká Ves citovaných v jeho námitkách a v napadeném rozhodnutí účastníkem tzv. I. kategorie, na jehož pozemcích se stavba nachází a kterému se tedy doručuje do vlastních rukou, či zda je pouze účastníkem z titulu vlastnického práva k pozemkům sousedícím s umístěnou stavbou. Stavební úřad jako úřad I. stupně používá argumentaci směřující bohužel k oběma závěrům, což je matoucí a ve správním rozhodování obecně nepřípustné. Stavební úřad na jednom místě napadeného rozhodnutí tvrdí, že stavba na pozemcích odvolatele není umístěna (viz text na straně 10 napadeného rozhodnutí), aby pak procesně ve své argumentaci směřující opožděnému posouzení námitek odvolatele tvrdil, že podatel je účastníkem I. kategorie, kterému bylo doručováno do vlastních rukou a že tedy své námitky podal opožděně. Z tohoto přístupu je zřejmé, že celé územní řízení je postiženo vadou, která nelze v odvolacím řízení zhojit a že postupem stavebního úřadu došlo ke krácení práv odvolatele, pokud se stavební úřad nevypořádal buď vůbec nebo řádně s námitkami odvolatele. Z tohoto důvodu tedy odvolatel žádá nadřízený odvolací orgán, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k řízení stavebnímu úřadu jako orgánu I. stupně k novému řízení od počátku, kde budou řádně vymezeni účastníci řízení, a to všichni a v souladu se stavebním zákonem, resp. správním řádem.

I když se stavební úřad pokusil v napadeném rozhodnutí o alespoň částečné nalezení důvodů pro zamítnutí námitek odvolatele, tyto nejsou vůbec přesvědčivé, protože postrádají řádné odůvodnění a jako takové činí celé napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným. Odvolateli totiž z napadeného rozhodnutí není zřejmé (a opět se vracím k výše uvedenému, tentokrát z věcného pohledu), jak bude umístěvaná stavba vypadat, na kterých pozemcích je umístěna a na kterých nikoliv. není to ale jen subjektivní pocit odvolatele, ale o objektivní zjištění, které vychází právě z rozporuplné argumentace stavebního úřadu v napadeném rozhodnutí. I z tohoto důvodu odvolatel žádá nadřízený odvolací orgán, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k řízení stavebnímu úřadu.

Stavební úřad se dále v odůvodnění napadeného rozhodnutí nevypořádal dostatečně s námitkou odvolatele směřující k nedostatečně prokázanému veřejnému zájmu, a tudíž k chybějícím souhlasům vlastníků pozemků s umístěním stavby na jejich pozemcích. Stavební úřad pouze lakonicky odkázal na § 25 odst. 3 písm. e) energetického zákona, aniž by se podrobněji zabýval hned následujícím ustanovením energetického zákona, tedy konkrétně § 25 odst. 4 energetického zákona, které vyžaduje, aby provozovatel distribuční soustavy (distributor) uzavřel s příslušným vlastníkem pozemku smlouvu o zřízení věcného břemene umístění vedení distribuční soustavy vedoucí přes pozemek vlastníka dotčeného takovou stavbou, a v případě, že se na uzavření takové smlouvy o zřízení věcného břemene distributor s vlastníkem pozemku nedohodne, tak aby nejprve dosáhl rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu o omezení vlastnického práva vlastníka pozemku za přiměřenou náhradu, a to při splnění podmínek uvedených v k tomu určeném zákoně č. 184/2006 Sb. o vyvlastnění. Jen v tomto vyvlastňovacím řízení lze totiž posoudit splnění podmínek pro vyvlastnění (omezení vlastnického práva). Stavební úřad tedy postupoval nesprávně, pokud územní řízení o nyní diskutované stavbě, která je předmětem napadeného rozhodnutí, nepřerušil do doby skončení vyvlastňovacího řízení dle speciálního zákona č. 184/2006 Sb., resp. do doby rozhodnutí o náhradě za omezení vlastnického práva. I z tohoto důvodu tedy odvolatel žádá nadřízený odvolací orgán, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k řízení stavebnímu úřadu se závazným právním názorem přerušit územní řízení do doby uzavření smluvního vztahu mezi distributorem a odvolatelem, resp. i s dalšími vlastníky pozemků, na kterých má být umístěna diskutovaná stavba, popř. do získání rozhodnutí o omezení vlastnického práva ve vyvlastňovacím řízení. S požadavkem na přiměřenou náhradu za omezení vlastnického práva odvolatele je nutné vypořádat se o to víc, když odvolatel jako zemědělský podnikatel ve svých námitkách tvrdí, že umístěním stavby dojde ke způsobení ekonomické ztráty z dotčených pozemků, jejichž kvalita i hodnota bude výrazně snížena, protože způsob obdělávání pozemků bude vyžadovat nákup speciálních zemědělských strojů, což není nijak (*sic!*) ze strany distributora kompenzováno!

Opět připomínám, že okruh pozemků přímo dotčených stavbou je v napadeném rozhodnutí nedostatečně vymezen a okruh účastníků není řádně a spolehlivě vymezen, což napadené rozhodnutí zatěžuje závažnou vadou, pro kterou odvolatel požaduje, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno.

Co se týče námítky dovolatele o rozporu s platnou územně plánovací dokumentací, odvolatel setrvává na svém názoru, že umístění nového (*sic!*) vedení je v rozporu s platným Územním plánem obce Veliká Ves i se Zásadami územního rozvoje Středočeského kraje a z tohoto důvodu tedy požaduje, aby závazná stanoviska orgánů územních plánování (obou městských úřadů), která tvořila podklad pro vydání napadeného rozhodnutí, byla přezkoumána nadřízeným orgánem územního plánování, tedy Krajským úřadem Středočeského kraje. Odvolatel požaduje, aby v rámci přezkumu byla stanoviska obou orgánů územního plánování změněna na nesouhlasná.

Stejně tak odvolatel požaduje, aby byl nadřízeným orgánem, tedy Krajským úřadem Středočeského kraje, přezkoumán obsah závazného stanoviska orgánu ochrany zemědělského půdního fondu, jelikož odvolatel ve svých námitkách tvrdil a nadále tvrdí, že umístění nového souběžného vedení elektrické energie je neodůvodněným zásahem do organizace zemědělského půdního fondu a že závazné stanovisko orgánu ochrany ZPF je vydáno v rozporu se zákonem o ochraně zemědělského půdního fondu, jelikož nebyly dodrženy základní zásady plošné ochrany zemědělského půdního fondu uvedené v § 4 tohoto zákona. Odvolatel požaduje, aby v rámci přezkumu bylo toto stanovisko orgánu ochrany zemědělského půdního fondu změněno na nesouhlasné.

Ve zbývajícím rozsahu odvolatel odkazuje na obsah svých námitek.

Ze všech výše uvedených důvodů odvolatel požaduje, aby nadřízený odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k řízení stavebnímu úřadu jako orgánu I. stupně.

Mgr. Luboš Zajíček, advokát
v zastoupení pana Karla Krumpholce